

Nagrada «**Vatroslav Lisinski**» (doprinos hrvatskom glazbenom stvaralaštvu – pojedinci, organizacije, zajednice):

IVAN REPUŠIĆ (dirigent) – za predstavljanje hrvatske glazbe u Njemačkoj i u svijetu

Hrvatska glazbena prošlost obiluje interpretima, napose dirigentima i opernim pjevačima s međunarodnom karijerom. Dovoljno je prisjetiti se impozantnih veličina poput Lovre von Matačića i Zinke Kunc Milanov da shvatimo koliko je hrvatska glazbena reproduktiva cijelo stoljeće prepoznata na svjetskim glazbenim pozornicama. Ali, i jedan skladatelj se tijekom 20. stoljeća približio tome: Jakov Gotovac između dva svjetska rata bilježi velike međunarodne uspjehe. Netom nakon zagrebačke praizvedbe 1935, njegovu operu *Ero s onoga svijeta* u svoj katalog uvrštava najmoćniji nakladnik klasične glazbe, bečki *Universal Edition*, biva prepjevana na deset jezika i postavljena na osamdesetak europskih pozornica. No, interes za nju u novije doba nestaje izvan granica regije; otkako je 1994. u Stuttgartu s tim naslovom gostovao ansambl Zagrebačke opere, naš omiljeni *Ero* nije izvođen nigdje zapadno od Zagreba. Sve do prošle godine, kada je te povijesne proljetne nedjelje (19. svibnja 2019.) u sezoni Minhenskog radijskog orkestra u dvorani minhenskog *Prinzregententheatera*, u gradu Münchenu, koncertnom izvedbom *Ere s onoga svijeta* dirigirao hrvatski maestro Ivan Repušić. Događaj o kojemu svjedoče mnoge pozitivne kritike u njemačkim medijima, izravno je prenosio Bavarski radio, a snimka je početkom 2020. objavljena na albumu njemačkog nakladnika sa svjetskom distribucijom CPO, također uz sjajne recenzije. Neumorni Repušić nije se zaustavio samo na tome, već je kao omiljeni šef-dirigent Minhenskog radijskog orkestra odmah prionuo na pripreme za izvedbu *Hrvatskog glagoljaškog rekvijema* Igora Kuljerića s istim orkestrom i Zborom Bavarskoga radija u veljači 2020., opet u Münchenu, a nekoliko dana kasnije i u Zagrebu, u ciklusu *Lisinski subotom*. Godina za koju mu dodjeljujemo ovu nagradu počela je izvedbu Gotovčeve *Himne slobodi* na koncertima i na albumu istih njemačkih ansambala. Nagrada je to za nezabilježeni trud i uspjeh na području predstavljanje hrvatske glazbe u Njemačkoj, a putem albuma i u svijetu.

Nagrada «**Milivoj Körbler**» (autorsko stvaralaštvo na području popularne glazbe):

ZRINKO TUTIĆ – za cjelokupno umjetničko djelovanje

Teško ćemo naći osobu koja ne poznaje Zrinka Tutića, uvijek vedrog, zaigranog, dobrog duha hrvatske zabavne glazbe. Svi ga znamo, ali gotovo je nezamijećeno prošla činjenica da je u prošloj godini taj rođeni Banjalučanin ispunio 45. obljetnicu javnog skladateljskog rada u Hrvatskoj, u zemlji koju je u mladosti prigrlio kao svoju domovinu. Tu je zato nagrada „Milivoj Körbler” Hrvatskog društva skladatelja za cjelokupno umjetničko djelovanje. Prvi se put javlja kao skladatelj 1974. na Zagrebačkom festivalu, Ksenija Erker pjeva njegovu pjesmu *Doći će dan* nakon čega kreće s karijerom kantautora i u početku omiljenog autora pjesama i mjuzikla za djecu. Ubrzo razvija svoj nepogrešivi instinkt za dopadljive, lako pamtljive melodije koje vrlo često prelaze u *evergreene*, što na prvu prepoznaju pjevači i publika. Njegove su pjesme stilski raznolike i prilagodljive, emotivne i pamtljive, a ovjekovječili su ih prilično raznorodni interpreti, od Novih fosila, Tajči i Severine, preko Tereze Kesovije i Nede Ukraden, sve do Doris Dragović, Maje Blagdan, kao i gotovo suprotni pjevački profili poput Miše Kovača i Massima. Njegovu glazbu jednostavno obožavaju izvoditi svi jer pogađa u srce i najbolje rezonira kod šire publike. Triput u je u deset godina predstavljao Hrvatsku na *Eurosongu*, a otkako je u osvit Domovinskog rata 1991. zajedno s kolegom Rajkom Dujmićem stvorio *Moju domovinu* i produkcijski vodio snimanje Band Aida, osigurao si je status žive legende. Autor je niza filmskih i televizijskih partitura s profinjenim osjećajem za atmosferu i dramaturgiju, dobitnik dviju *Zlatnih arena* na Pulskom filmskom festivalu. Uvijek je nastojao djelovati za opće dobro, pa tako sudjeluje u osnivanju nagrade „Porin” koja je prošle godine obilježila 25. obljetnicu. A što je važnije od obljetnica i od nagrada, njegov je temeljit i ozbiljan pristup stvaranju, nesebična pomoć kolegama te neprestana borba za kvalitetu i prava glazbenika u društvu. Kako svjedoče njegovi mnogi kolege-suradnici, uvijek strogo inzistira na poštivanju rokova, u maniri „stare škole”, ali nikad u radu ne gubi mladenačku zaigranost i veselje, dječju maštu, znatiželju i propitkivanje što su uistinu odlike velikih umjetnika. Vjerujemo da on može i treba još mnogo toga dati glazbi.

Nagrada «**Franjo Ksaver Kuhač**» (autorsko stvaralaštvo na temeljima tradicijske glazbe):

TOMISLAV UHLIK – za cjelokupno glazbeno stvaralaštvo na temelju elemenata tradicijske glazbe

Više od stotinu djela sadrži opus Tomislava Uhlika, skladatelja, dirigenta i glazbenog pedagoga zaposlenog kao redoviti profesor na Odjelu za glazbenu kulturu na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Skladbe piše svugdje i u svakoj prigodi, najradije na službene i neslužbene narudžbe, za soliste i komorne sastave, simfonijski orkestar, ali i za zbor, amaterske ansamble, harmonikaški orkestar ili tamburaše. Glazbenici jednostavno obožavaju njegov pitki, talentirani, muzikalni i dopadljivi stil jer znaju da s njime za pultom na koncertima neće izostati uspjeh kod publike. Svojedobno je bila izražena i njegova dirigentska aktivnost osobito u vrijeme angažmana u Gradskom kazalištu *Komedija* gdje je predvodio niz izvedbi mjuzikla i opereta, a gostovao je i kao glazbeni voditelj izvedbi glazbenoscenskih djela u Hrvatskim narodnim kazalištima u Zagrebu i Osijeku. No, u jednom trenutku karijere ciljano je prestao dirigirati kako bi se u cijelosti posvetio stvaralačkom radu. Njegova su djela snimljena na više nosača zvuka, a mogu se čuti i na njegovu vlastitom *YouTube* kanalu. Skroman i samozatajan, tih i vrijedan, nije sklon javnim istupima i intervjuima, pa mnogi za njega ne znaju. Radije s javnosti komunicira putem vlastitog *YouTube* kanala gdje smješta snimke svoje glazbe. Kolege ga cijene kao iznimno vrijednog i talentirnog skladatelja punog pozitivne energije i entuzijazma. Nedavno ga je glazbena i opća javnost mogla upoznati kao dobitnika *Porina* za životno djelo na najneobičijoj dodjeli glazbenih nagrada u televizijskom studiju, uslijed pandemije koronavirusa. Posebno su zapažena njegova djela pisana za folklorne ansamble, od kojih su neka u izvedbi Ansambla narodnih plesova i pjesama Hrvatske Lado, u kojem je kao glazbeni voditelj on i započeo profesionalnu karijeru, doista obišla svijet. Bez obzira za koji sastav i u kojem žanru piše, Uhlik je uvijek u svojem izričaju ostao vjeran elementima bogatog hrvatskog glazbenog folklora bez kojega ne može i iz kojega trajno crpi nadahnuće.

Nagrada «**Boris Papandopulo**» (autorsko stvaralaštvo na području ozbiljne glazbe):

DAVOR BRANIMIR VINCZE za skladbu *Fanfare* za sekstet limenih puhača praizvedenu 13. travnja 2019. na koncertu 30. Muzičkog biennala Zagreb (ansambl Ad Gloriam, 15:00 sati, Lauba)

Iako se protekle godine dogodio cijeli jubilarni 30. Muzički biennale Zagreb, na prvi pogled među gustim cjelodnevnim koncertnim rasporedima kao da nijedna skladba nije bitno privukla veću pozornost. No, neka djela traže ponovno slušanje i procjenu s odmakom te se u cjelokupnom dojmu naknadno iskristaliziraju kao po obimu i kompleksnosti najbolje skladbe praizvedene u određenoj godini. Takve su *Fanfare* Davora Branimira Vinczea za šest limenih puhača i elektroniku, po mnogočemu „glazba budućnosti” autsajdera hrvatske glazbe u najpozitivnijem smislu riječi. Vincze je kao skladatelj poznatiji u inozemstvu gdje živi (trenutačno u SAD-u) nego u rodnoj Hrvatskoj. U Zagrebu je diplomirao medicinu, a kompoziciju na sveučilištima u Grazu i Stuttgartu gdje se usredotočio na studij algoritamske i računalno potpomognutog skladanja. U računalnoj se glazbi usavršio u Parizu kao stipendist Francuske vlade (IRCAM/Međunarodni centar *Nadia&Lili Boulanger*), da bi naposljetku u pisao doktorski studij na Stanfordu (Kalifornija/SAD), svjetskom središtu računalne znanosti u tzv. *Silicijskoj dolini*. Sve se te postaje na putu sazrijevanja i izgradnje inovativnog skladateljskog jezika odražavaju u njegovu djelu *Fanfare* uz dodatak izraza nostalgije za rodnim gradom. Naime, teme od kojih u razradi djela polazi uzima iz poznatih pjesama o Zagrebu koje provlači kroz razne skladateljske postupke vođene vlastitom, ali i „umjetnom” inteligencijom. Skladba je pisana na narudžbu 30. Muzičkog biennala Zagreb koji je kao posebnu programsku odrednicu imao naslov „Glazba. Zvuk-Grad Prostor”. To je skladatelju dalo ideju da na različite načine ispita prostor Laube u kojoj je djelo praizvedeno. Šestoro puhača ansambla Ad Gloriam Brass prvi je dio skladbe izveo na početku, a drugi na kraju koncerta, kad su zrcalno zamijenili položaj i svirali skladbu unazad, uz izdašnu podršku elektronike. Oduševljava kompleksnost partiture, način tretiranja ansambla limenih puhača, njihova interakcija s elektronikom te, u prvom redu, originalnost skladbe.

Nagrada «**Josip Andreis**» (glazbena publicistika i muzikologija):

dr. sc. SANJA MAJER-BOBETKO – za knjigu *Hrvatska glazbena historiografija od početka 20. stoljeća do 1945.* u izdanju Hrvatskog muzikološkog društva 2019.

Knjiga je rezultat višestrukih istraživanja prve diplomirane muzikologinje u Hrvatskoj, otkako je godine 1975. ustanovljen studij pod tim imenom na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Poveznica s imenom nagrade je i činjenica da joj je sam Josip Andreis bio profesor, te kasnije vrlo čest predmet njezina rada. Ovo je kruna njezina cjeloživotnog poziva muzikologa-istraživača na području glazbene historiografije u Hrvatskoj. Vrhunski je primjer sistematskog znanstvenog pristupa koji polazi od općeg prema pojedinačnome; autorica kreće od općih, preko nacionalnih povijesti, do osobnih biografija i monografija, te sakupljenih novinskih članaka kako bi sumirala sva dosadašnja znanja i donijela mnoštvo novih informacija. Sustavni je to prikaz svega što je u odabranom razdoblju od početka 20. stoljeća do kraja 2. svjetskog rata bilo u tisku objavljivano na području povijesti glazbe u Hrvatskoj. Iako je prije svega namijenjena stručnom čitateljstvu, pitka narativnost autoričina diskursa na 287 stranica gusto pisanog teksta lako će uvući bilo kojeg ljubitelja glazbe i laika u problematiku pisanja o glazbenoj prošlosti. Iznenaduje količina izvora u poglavljima koje se nižu po vrstama pronađenih i istraženih tekstova (*Glazbenohistoriografske sinteze, Glazbenohistoriografske monografije, Glazbena historiografija u periodici te Glazbena historiografija u zbornicima i leksikografskim izdanjima*). Tolika sveprisutna zainteresiranost za pisanje o povijesti glazbe te vrijednost i trud hrvatskih glazbenih historioografa bitno je splasnula u vremenima nakon 1945, a osobite dragulje istraživanja čine povijest hrvatske glazbe iz pera bugarskog autora (Ivan Kamburov, 1942), kao i povijest slovačke glazbe iz pera hrvatskog autora (Josip Andrić, 1944.). Knjiga opremljena opsežnom bibliografijom, indeksom imena i popisom izvora korisni je priručnik za sva buduća istraživanja na tom području i uštedjet će vrijeme mnogim naraštajima njezinih kolega.

Nagrada «**Miroslav Sedak Benčić**» (autorsko stvaralaštvo na području jazza):

MATIJA DEDIĆ – za 25. obljetnicu umjetničkog djelovanja u Hrvatskoj i u svijetu kao autor-interpret i za autorski album *INFLUENCES* snimljen za američkoga nakladnika (Alliance Records)

Matija Dedić je 13. travnja 2019. nastupio u Kinu Studentskog centra u Zagrebu. Tim je koncertom, koji je održao uz brazilskog kontrabasista Romula Duartea i francuskog bubnjara Manua Katchéa, obilježio 25 godina umjetničkog djelovanja. Radi se o iznimno plodnoj i uspješnoj karijeri tijekom koje je objavio dvadesetak albuma te je ostvario suradnje s najvažnijim hrvatskim i mnogim uglednim stranim glazbenicima. Nastupao je na gotovo svim kontinentima, u Lincoln Centru te na uglednim festivalima kao što su Montreux Jazz Festival i San Sebastian Jazz Festival. Dobitnik je više od trideset nagrada *Porin*, od čega četiri za najbolju skladbu. Osim kao cijenjeni pijanist, tijekom cijelog tog razdoblja aktivan je kao skladatelj, a dao je velik doprinos i predstavljanju uglednih hrvatskih autora čije skladbe izvodi i kojima je posvetio albume: Dori Pejačević, Arsenu Dediću i Gibonniju. Od samog početka vlastita je djela dokumentirao na albumima, najprije s matičnim sastavima Boilers Quartet, Boilers All Stars i Boilers Big Band, a potom i s vlastitim sastavima ili solo. Samo na albumima koje je snimio kao vođa sastava ili solo dokumentirao je izvedbe osamdesetak vlastitih skladbi. Osim za vlastite skupine, sklada za televiziju i za kazalište. Njegova su djela odraz iznimne maštovitosti, kontemplativna i osjećajna, u skladu s njegovom osobnošću. Uspio se osloboditi razmišljanja u stilskim okvirima; uglavnom piše glazbu bez namjere da se prikloni nekom od žanrova, iako se najčešće radi o prožimanju jazza, klasike i popa. Tako je i na novom, prošlogodišnjem albumu *Influences*, uglavnom vlastite skladbe snimio je solo ili u triju s kontrabasistom Thomasom Brameriem i bubnjarem Manuom Katcheom. Svi su oni prihvatili i s razumijevanjem interpretirali njegova djela, čime se Dedić, osim kao sjajan pijanist, maštovit improvizator, potvrđuje i kao respektabilan skladatelj čija djela nadilaze granice lokalnog značaja.

Nagrada «**Adalbert Marković**» (afirmacija položaja skladatelja i autorskih prava):

TOMISLAV MRDULJAŠ – za sustavnu višegodišnju afirmaciju hrvatskog glazbenog stvaralaštva kao direktor Splitskog festivala, te za veliki autorski humanitarni koncert *Zovem prijatelje moje* održan 2. prosinca 2019. u HNK Split koji je početkom 2020. godine gostovao i u Zagrebu (Dvorana *Lisinski*)

Tomislav Mrduljaš, Splitsčanin, jedan je od onih autora koji se ne razmeću previše svojom slavom. Radije bira put vrijednog i samozatajnog skladatelja, producenta, gitarista, ton-majstora i organizatora koji djeluje u sjeni blještavila pozornica. Njegov je stvaralački život od prvih koraka vezan uz podij Splitskoga festivala, otkako je svoje prve autorske pjesme predstavio na festivalskoj godini 1983. kao član grupe *Fortuna*. U godinama nakon ostaje prisutan u glazbenoj žili kucavici svojega grada čiji će zaigrano-meditativni glazbeni duh Mediterana ostati zauvijek prepoznatljiv i u njegovu autorskom rukopisu. Nesretna ljubav, more, galeb i sol, u skladnom spoju lirike i dramatike, prožimanja emocija tuge i nade u njegovim su pjesmama neodvojivi od ambijenta kojemu pripada. Kratka epizoda s Tutti Frutti bendom probila ga je evergreenom *Ti me izluđuješ*, nakon čega piše više za druge, nego za sebe i tako svojim pjesmama stvara nove glazbeničke karijere. Njegove pjesme obožavaju Marijan Ban i Oliver Dragojević, piše prve albume Severine i Giulianna, dok s kolegom Zlatanom Stipišićem Gibonijem stvara dugotrajnu autorsku suradnju. No, glavni razlog zbog kojega mu se dodjeljuje nagrada *Adalbert Marković* jest nemjerljiv doprinos glazbenoj sceni u smjeru afirmacije položaja skladateljskih i autorskih prava koji je Mrduljaš ostvario kao dugogodišnji umjetnički direktor Splitskog festivala, proširivši program na tri večeri, pri čemu je finalna zadužena za nove skladbe, a prve dvije su retrospektivna i ekskluzivna monografska večer nekog velikana glazbene scene. Festival je i u ovim kriznim vremenima uspio dovesti do njegova 60. rođendana koji će se proslaviti početkom srpnja na splitskim Prokurativama. Premda nije okrugla, njegova visoka 36. obljetnica umjetničkog djelovanja spektakularno je obilježena svečanim koncertom *Zovem prijatelje moje* 2. prosinca 2019. u Splitu. Mnogobrojna publika prepunog HNK pomogla je u kupnji uređaja za promatranje vitalnih funkcija za Jedinicu intenzivnog liječenja splitskoga KBC-a, pri čemu je Mrduljaš još jednom dokazao da ima veliko srce. Koncert je zbog velikog interesa pozvan i u Zagreb gdje je s velikim uspjehom gostovao 30. siječnja 2020. u dvorani Lisinski.